
ФІНАНСИ. БАНКІВСЬКА СПРАВА

УДК 336.711

Д. Б. Чеховський, здобувач

ВЗАЄМОДІЯ МІЖ ФОНДОМ ГАРАНТУВАННЯ ВКЛАДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ ТА НАЦІОНАЛЬНИМ БАНКОМ УКРАЇНИ В ПЛОЩИНІ ФІНАНСОВОГО ОЗДОРОВЛЕННЯ СЛАБКИХ БАНКІВ

У статті визначено основні сфери взаємодії Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та Національного банку України. Обґрунтовано роль Фонду гарантування у фінансовому оздоровленні слабких банків. Систематизовано способи виведення неплатоспроможного банку зі складного фінансового становища.

Ключові слова: Фонд гарантування вкладів, Національний банк України, неплатоспроможний банк, ліквідація банків, тимчасова адміністрація, проблемний банк.

Д. Б. Чеховский, соискатель

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ ФОНДОМ ГАРАНТИРОВАНИЯ ВКЛАДОВ ФИЗИЧЕСКИХ ЛИЦ И НАЦИОНАЛЬНЫМ БАНКОМ УКРАИНЫ В ПЛОСКОСТИ ФИНАНСОВОГО ОЗДОРОВЛЕНИЯ СЛАБЫХ БАНКОВ

В статье определены основные сферы взаимодействия Фонда гарантирования вкладов физических лиц и Национального банка Украины. Обоснована роль Фонда гарантирования в финансовом оздоровлении слабых банков. Систематизированы способы вывода неплатежеспособного банка из сложного финансового положения.

Ключевые слова: Фонд гарантирования вкладов, Национальный банк Украины, неплатежеспособный банк, ликвидация банков, временная администрация, проблемный банк.

D. B. Chekhovskyi, degree seeker

INTERACTION BETWEEN THE DEPOSIT GUARANTEE FUND AND THE NATIONAL BANK OF UKRAINE IN THE PLANE OF THE FINANCIAL REHABILITATION OF WEAK BANKS

The author of the paper identifies the main areas of interaction Deposit Guarantee Fund and the National Bank of Ukraine. The role of Deposit Guarantee Fund in the financial rehabilitation of weak banks is grounded. The output methods for insolvent bank with a difficult financial situation are systematized

Keywords: Deposits Guarantee Fund, the National Bank of Ukraine, insolvent bank, bank liquidation, temporary administration, problem bank.

Актуальність теми дослідження. Банківська система є основою функціонування економіки кожної держави. Тому банкрутства банків в умовах кризи, особливо великих, є загрозою стабільного розвитку як банківського сектора, так і економіки в цілому. Захист банківських вкладів фізичних осіб є найважливішим елементом стабілізації банківської системи. Гарантування вкладів покликане захистити інтереси вкладників банків, попередити паніку і не допустити її поширення на всю банківську систему. Захист вкладників комерційних банків є не просто захистом споживача, це невід'ємний елемент

ФІНАНСИ. БАНКІВСЬКА СПРАВА

банківського регулювання, який створює необхідні умови для підтримки стабільності банківської системи.

Для запобігання виникненню та розгортанню банківської кризи необхідна дієва система регулювання та нагляду, що забезпечує своєчасне виявлення та адекватне реагування на появу проблем у окремих банків. Така система повинна включати складові раннього виявлення проблемних банків, негайного наглядового впливу та впорядкованої ліквідації системно значущих неплатоспроможних банків.

Постановка проблеми. Вкрай важливим є забезпечення тісної взаємодії між Фондом гарантування вкладів фізичних осіб (ФГВФО) та Національним банком України (НБУ). Нескоординовані дії можуть призводити до істотного збільшення потенційних втрат страховика вкладів у разі банкрутства банків (наприклад, якщо наглядовий орган несвоєчасно відкликав ліцензію, не запобігши можливості виведення активів, або якщо проблемному банку надавалася підтримка ліквідності під заставу його найбільш ліквідних активів, у результаті чого кошти не можуть бути спрямовані на розрахунки з кредиторами).

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання підвищення ефективності банківської діяльності перебувають у полі зору багатьох дослідників. Підвищений науковий інтерес спричинило погіршення фінансової стійкості банківських установ внаслідок дестабілізації політичної та соціально-економічної ситуації в країні, що призвело до невиконання зобов'язань окремими банками перед їхніми вкладниками. Проблеми фінансового оздоровлення банківських установ знайшли своє відображення у працях зарубіжних і вітчизняних вчених, зокрема О. Барановського, В. Крилової, А. Лаврентьєва, А. Меньшової, В. Міщенко, П. Нікіфорова, М. Ніконової, Ю. Платонової [1-6] та інших. Однак, незважаючи на суттєві напрацювання, в сучасних реаліях потребує уточнення та систематизація підходів до розмежування сфер взаємодії Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі – ФГВФО) та Національного банку України (далі – НБУ) у фінансовому оздоровленні слабких банків.

Метою статті є дослідження ролі НБУ та ФГВФО у фінансовому оздоровленні слабких банків та з'ясування сфери їхньої взаємодії.

Виклад основного матеріалу. На сьогодні можна виділити три основні сфери взаємодії ФГВФО та НБУ: виплата страхового відшкодування вкладникам; участь у перевірках банків з питань сплати зборів до ФГВФО; проведення процедур банкрутства банків та розрахунків з кредиторами.

Проведення процедури виведення з ринку неплатоспроможних банків не повною мірою відповідає завданням НБУ як класичного пруденційного регулятора банківської діяльності, тому з уведенням у дію Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» [7] частина функцій щодо нагляду та регулювання діяльності неплатоспроможних банків, а також повноваження щодо здійснення ліквідації банків перейшла від НБУ до ФГВФО.

Зокрема, ФГВФО делеговані повноваження з проведення ліквідації та санації банків, відповідно до яких він може контролювати стан фінансового становища банків-учасників і прийняті ними ризики, застосовувати заходи впливу до банків-учасників з фінансовим становищем, що погіршується, надавати фінансову допомогу з метою вирішення проблем запобігання неплатоспроможності, реалізації процедур щодо закриття банків-банкрутів. У деяких випадках Фонд наділяється правом проводити інспекційні перевірки в проблемних банках. Основна мета застосування перерахованих повнова-

ФІНАНСИ. БАНКІВСЬКА СПРАВА

жень полягає в мінімізації ризику втрат банківських вкладів та витрат держави на функціонування системи гарантування вкладів.

Така система включає в себе також комплекс заходів з фінансового оздоровлення банків. Адже найчастіше своєчасна підтримка банку на ранній стадії виникнення проблем є набагато дешевшою для суспільства, ніж його подальша ліквідація. Такий підхід дозволяє мінімізувати суспільні витрати неплатоспроможності та знижує ймовірність розвитку банківської кризи за принципом «доміно».

Порядок регулювання діяльності проблемних та неплатоспроможних банків передбачений Законами України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» [7] та «Про банки і банківську діяльність» [8].

Першочерговим завданням банківського нагляду є своєчасне виявлення проблемних банків та вжиття заходів щодо їхнього фінансового оздоровлення.

Базельський комітет з питань банківського нагляду визначає слабкий або проблемний банк як банк, ліквідність або платоспроможність якого ослаблена або буде залишатися такою, поки не будуть вжиті заходи щодо значного поліпшення стану його фінансових ресурсів, профілю (сукупності параметрів) ризиків, корекції стратегічного напрямку діяльності, підвищення потенційних можливостей управління ризиками та/або поліпшення якості управління [9].

Ознаками слабкості банку, зазвичай, є відсутність прибутковості, втрата капіталу, низька якість активів, проблеми, пов'язані з ліквідністю або з репутацією банку.

Зважимо, що НБУ має право віднести банк до категорії проблемних з інших підстав, визначених нормативно-правовими актами НБУ. Це надає гнучкості прийняття рішень в слабопередбачуваних та мінливих умовах розвитку фінансових ринків, проте підвищує рівень суб'єктивності.

Так, відповідно до п. 4.4 глави 4 розділу I «Положення про застосування НБУ заходів впливу за порушення банківського законодавства» [10], НБУ застосовує особливий режим контролю в разі наявності хоча б однієї з таких ознак:

- невиконання керівниками банку вимог Національного банку щодо усунення виявлених порушень;
- відсторонення керівників банків від посади;
- виявлення за результатами безвиїзного нагляду або інспекційної перевірки фактів здійснення ризикової діяльності, що загрожує інтересам вкладників та кредиторів, порушень банківського законодавства, а також одержання доходів із порушенням законодавства України, навіть якщо ці порушення не призвели до погіршення фінансового стану банку;
- виникнення реальної загрози невиконання банком своїх зобов'язань перед клієнтами і кредиторами тощо.

Проблемний банк у строк до 180 днів зобов'язаний привести свою діяльність у відповідність до вимог законодавства, у тому числі нормативно-правових актів НБУ. Одночасно НБУ зобов'язаний, не пізніше ніж через 180 днів з дня віднесення банку до категорії проблемних, прийняти рішення про визнання діяльності банку такою, що відповідає чинному законодавству, або про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Банк визнається неплатоспроможним у разі [7, 11]:

- 1) неприведення ним своєї діяльності у відповідність із вимогами законодавства, в тому числі нормативно-правових актів Національного банку України, після віднесення його до категорії проблемних, але не пізніше ніж через 180 днів з дня визнання його таким;

ФІНАНСИ. БАНКІВСЬКА СПРАВА

2) зменшення розміру регулятивного капіталу або нормативів капіталу банку до однієї третини від мінімального рівня, встановленого законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України;

3) невиконання банком протягом 10 робочих днів поспіль 10 і більше відсотків своїх зобов'язань перед вкладниками та іншими кредиторами.

Отже, передбачено можливість віднесення банку, який не було попередньо віднесено до категорії проблемних, до категорії неплатоспроможних у разі критичного зменшення капіталу та невиконання більше 10 % зобов'язань.

НБУ не здійснює банківський нагляд за банком, віднесеним до категорії неплатоспроможних, та перехідним банком. Робота НБУ з такими банками передбачає лише отримання звітності в установленому НБУ порядку. Якщо банк відноситься до категорії неплатоспроможних, то він переходить під юрисдикцію ФГВФО, Фонд виконує функції тимчасового адміністратора такого банку. У випадку, якщо впродовж невеликого періоду часу (для малих банків – до 6 місяців) банк не вдасться оздоровити, то НБУ, за поданням ФГВФО, прийматиме рішення про ліквідацію такої установи. НБУ, не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, повідомляє про це рішення ФГВФО.

Фонд розпочинає процедуру виведення неплатоспроможного банку з ринку та запровадження у ньому тимчасової адміністрації на наступний робочий день після отримання рішення НБУ про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Тимчасова адміністрація запроваджується на строк, що не перевищує три місяці, а для системоутворюючих банків – шість місяців. Протягом 30 днів з дня початку роботи тимчасової адміністрації виконавча дирекція ФГВФО затверджує план врегулювання з обов'язковим дотриманням принципу найменших витрат для Фонду. За рішенням виконавчої дирекції Фонду цей строк може бути продовжений до 30 днів.

У плані врегулювання на підставі оцінки фінансового і майнового стану банку визначаються заходи щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку в один із таких способів (рис. 1):

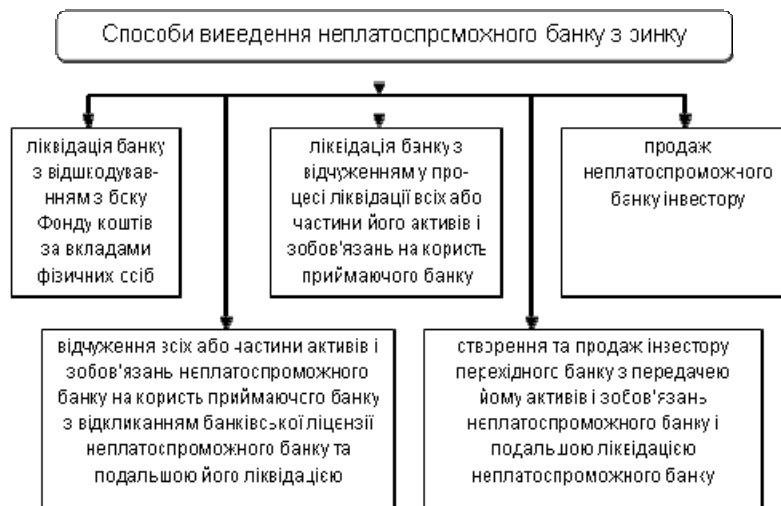

Рис. 1. Способи виведення неплатоспроможного банку з ринку

Джерело: складено автором.

ФІНАНСИ. БАНКІВСЬКА СПРАВА

ФГВФО вносить НБУ пропозицію щодо відкликання банківської ліцензії та ліквідації банку відповідно до плану врегулювання або у разі закінчення строку повноважень тимчасової адміністрації банку та/або невиконання плану врегулювання. НБУ зобов'язаний прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку протягом п'яти днів із дня отримання пропозиції Фонду про ліквідацію банку. Далі Фонд здійснює процедуру ліквідації банку відповідно до чинного законодавства.

У компетенції Національного банку України перебуває схвалення рішення про ліквідацію банку, коли функції ліквідатора виконує ФГВФО (рис. 2).

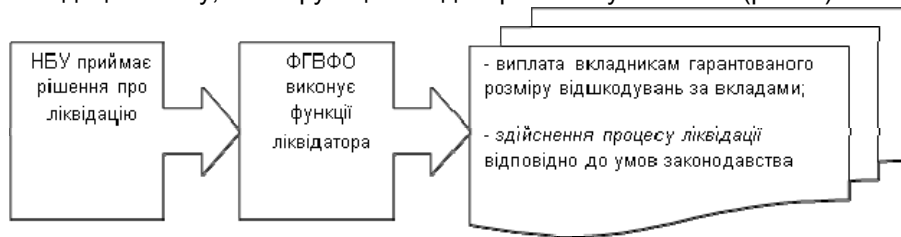

Рис. 2. Наділення ФГВФО функціями ліквідатора
Джерело: розроблено автором.

При визначенні заходів щодо стабілізації діяльності проблемного банку важлива тісна співпраця між урядом (який несе політичну відповідальність за державні кошти), ФГВФО та центральним банком (який в екстреному випадку може підтримати банк ліквідністю).

В основу заходів з попередження банкрутства повинен бути покладений наступний принцип: тягар усунення фінансової неспроможності лежить, насамперед, на власниках банку. Держава через систему банківського нагляду здійснює лише адміністративні заходи в цій сфері, а завдання наглядового органу – своєчасне виявлення проблем, повідомлення про них керівників та акціонерів банку, а також активний контроль за подальшим розвитком ситуації. Державні кошти повинні використовуватися тільки у виняткових випадках. Банки є приватними комерційними підприємствами, що несуть ризик банкрутства, тому державне втручання повинно обмежуватися захистом вкладників і ситуаціями, коли існує небезпека значного збитку для всієї фінансової системи і, таким чином, потенційний ризик системної кризи.

Можливі форми державного втручання в ході фінансового оздоровлення банків:

- підтримка угоди, в рамках якої слабкий банк передається набувачеві (угода P&A);
- пряме вливання капіталу;
- придбання безнадійних активів банку-банкрута;
- націоналізація або рішення про створення «міст-банку».

Державна політика в галузі управління проблемними активами банків включає три напрямки:

1. Невтручання. Держава створює умови для реалізації заходів з управління «поганими» активами (удосконалює законодавчу базу, легалізує колекторську діяльність, сприяє формуванню ринку проблемних активів), проте банки самостійно працюють з такими активами.

2. Купівля державою «токсичних» активів. Припускає створення спеціальних структур з управління проблемними активами, які скуповують заборгованість за балансовою вартістю або з дисконтом за готівку або за гарантовані державою цінні папери.

ФІНАНСИ. БАНКІВСЬКА СПРАВА

3. Рекапіталізація банків: держава стає акціонером банку і приймає на себе витрати, пов'язані з наявністю «поганих» активів у структурі балансу [6].

Якщо врятувати проблемний банк власникам не вдається, держава усуває такий банк з ринку через процедуру банкрутства. Одночасно через систему гарантування вкладів вкладникам виплачуються компенсації.

Цей стандартний підхід до вирішення проблем банків відповідає вимогам підтримки ринкової дисципліни та захисту інтересів кредиторів в звичайних умовах. Але у нього є певні межі застосування, які стають очевидні в періоди системних банківських криз або при виникненні гострих проблем в окремих груп економічно і соціально значущих банків. У такі моменти на перший план виступають інші завдання – мінімізація суспільних втрат і забезпечення системної стабільності. Для їх вирішення потрібні спеціальні державні заходи.

Зрозуміло, що фінансове оздоровлення всіх проблемних банків за рахунок держави неможливо. Тим більше, мова не може йти про повне покриття за рахунок бюджету зобов'язань банків перед кредиторами. Відповідно до принципу вибіркового впливу допомога надається виключно тим банкам, які мають соціальну та економічну значимість для держави в цілому або для конкретного регіону.

Отже, має місце економічна доцільність втручання держави. Активні дії держави можливі тільки в тих випадках, коли банкрутство банку обійдеться суспільству дорожче, ніж спроба відновлення його діяльності. При цьому ніяких твердих гарантій надання допомоги банкам держава не дає – принципи ринкової відповідальності не повинні розмиватися.

Відповідно до «Положення про застосування НБУ заходів впливу за порушення банківського законодавства», НБУ може запровадити особливий режим контролю, що передбачає проведення всіх платежів підконтрольного банку винятково через відповідальних виконавців підрозділів банківського нагляду НБУ і (або) обмеження діяльності банку шляхом призначення спеціального куратора від НБУ. При цьому повноваження куратора набагато вужчі ніж повноваження тимчасового адміністратора (табл. 1).

Таблиця 1

**Порівняльна характеристика режимів контролю
комерційних банків з боку НБУ**

Куратор 1	Тимчасовий адміністратор 2
Передумови запровадження режимів	
Невиконання керівниками банку вимог НБУ щодо усунення виявлених порушень	Зменшення розміру регулятивного капіталу на 30% протягом 6 місяців, при одночасному порушенні одного з економічних нормативів НБУ
Відсторонення керівника банку від посади	Невиконання банком протягом 15 робочих днів 10% і більше прострочених зобов'язань
Виникнення реальної загрози невиконання банком своїх зобов'язань перед клієнтами та кредиторами	Наявність публічного конфлікту в керівництві банку
Необхідність в посиленому контролі за діяльністю банку до введення тимчасової адміністрації	Наявність клопотання банку про призначення тимчасового адміністратора
Повноваження представника НБУ	
Визначення рівня ризику, на який може йти банк при здійсненні операцій	Розрив договорів, які є збитковими або непотрібними для банку

ФІНАНСИ. БАНКІВСЬКА СПРАВА*Продовження таблиці 1*

1	2
Обов'язкова присутність на зборах керівних органів, на засіданнях комітетів (кредитного, тарифного і з управління активами і пасивами), будь-яких нарадах керівництва банку, на переговорах з інвесторами з продажу банку	Продаж активів і повернення пасивів банку для підвищення його платоспроможності або захисту вкладників та кредиторів банку
Контроль виконання програми фінансового оздоровлення, а також виконання письмових зобов'язань банку перед НБУ	Звільнення або переведення на іншу посаду службовців банку, у тому числі керівників, зміна розміру їхньої зарплати
Контроль використання рефінансування, отриманого від НБУ	За погодженням з НБУ організація продажу або реорганізації банку
Узгодження рішення керівництва банку та документів, пов'язаних з рухом грошових коштів	Призупинення розподілу дивідендів серед акціонерів банку

Джерело: [4, с. 38].

Тимчасова адміністрація бере всю відповідальність на себе, відсторонивши правління від керівництва банком. Тоді як куратор – це людина, під контролем якої працює правління. При призначенні куратора не може вводиться 6-місячний мораторій на задоволення вимог кредиторів. Разом з тим, практика показує, що введення куратора в більшості випадків закінчується призначенням тимчасового адміністратора.

Якщо неплатоспроможність неминуча, то необхідна реструктуризація або ліквідація проблемного банку. Доцільність застосування даних заходів має місце, коли неплатоспроможність банку є незворотним процесом і застосування заходів щодо його «реабілітації» не принесуть позитивних результатів, а будуть носити лише витратний характер.

Серед способів розв'язання проблем банку можливими є три варіанти: по-перше, ринкові рішення (реалізуються без зовнішньої допомоги); по-друге, рішення, які передбачають допомогу (реалізуються за підтримки системи гарантування вкладів та держави); по-третє, державні рішення (реалізуються шляхом прямого втручання держави) (рис. 3).

Рис. 3. Класифікація способів розв'язання проблем фінансового оздоровлення банку

Джерело: складено автором.

ФІНАНСИ. БАНКІВСЬКА СПРАВА

Висновки. Підбиваючи підсумки, зазначимо, що чинне законодавство наділяє ФГВФО досить широкими повноваженнями в області санації та ліквідації неплатоспроможних банків, а також містить норми, які зобов'язують НБУ своєчасно реагувати на прояв тих чи інших проблем у діяльності банків. Підвищення ролі ФГВФО та наявність широкого набору ефективних інструментів роботи з проблемними банками, застосування сучасних механізмів, що знижують негативні наслідки банкрутства банків, є важливим у забезпеченні стійкості банківської системи. Водночас вирішення проблем фінансового оздоровлення проблемних банків, реструктуризації або ліквідації нежиттєздатних банків є одним з найважливіших питань підвищення довіри громадян до вітчизняних банків.

Література

1. Барановський О. Проблемні банки: виявлення та лікування / О. Барановський // Вісник Національного банку України. – 2009. – № 11. – С. 18-31.
2. Міщенко В. І. Санаційний банк – «брідж-банк» як механізм роботи з нежиттєздатними банками: монографія / В. І. Міщенко, В. В. Крилова, М. В. Ніконова, В. П. Малюков, С. Г. Куліков; Центр наукових досліджень Національного банку України. – К.: УБС НБУ, 2011. – 119 с.
3. Нікіфоров П. Визначення проблемних банків в сучасній практиці банківського нагляду / П. Нікіфоров, Н. Швець // Формування ринкової економіки в Україні. – 2009. – Вип. 19. – С. 96–102.
4. Лаврентьев А. А. Рекапитализация проблемных банков как элемент антикризисной политики / А. А. Лаврентьев // Культура народов Причерноморья. – 2009. – № 159. – С. 36-39.
5. Меньшова А. Ю. Причины возникновения та шляхи запобігання банкрутству комерційного банку : монографія / А. Ю. Меньшова. – Х. : ХДТУБА, 2008. – 146 с.
6. Платонова Ю. Ю. Инструменты управления портфелем проблемных кредитов в современных условиях / Ю. Ю. Платонова, С. Е. Зайченко // Финансы и кредит. – 2011. – №4. – С. 28-36.
7. Про систему гарантування вкладів фізичних осіб : Закон України від 23.02.2012 р. № 4452-VI / Верховна Рада України // Офіційний вісник України. – 2012. – № 22. – С. 31.
8. Про банки і банківську діяльність : Закон України від 07.12.2000 р. № 2121-III / Верховна Рада України // Офіційний вісник України. – 2001. – № 1, Т. 1. – С. 1.
9. Руководство для органов банковского надзора по работе со слабыми банками. Отчет Группы по работе со слабыми банками [Электронный ресурс] / Базельский комитет по банковскому надзору. – Режим доступа: <http://www.budgetrf.ru/Publications/Magazines/VestnikCBR/2002/vestnikcbr09082002/vestnikcbr09082002010.htm>.
10. Про затвердження Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення банківського законодавства : Постанова від 17.08.2012 № 346 / Національний банку України // Офіційний вісник України. – 2012. – № 72. – С. 21.
11. Про затвердження Положення про виведення неплатоспроможного банку з ринку : Рішення від 05.07.2012 р. № 2 / Фонд гарантування вкладів фізичних осіб // Офіційний вісник України. – 2012. – № 72. – С. 134.

References

1. Baranovskyi, O. (2009). Problemni banky: vyjavlennia ta likuvannia [Problem banks: detection and treatment]. *Visnyk Natsionalnoho banku Ukrainy - Bulletin of the National Bank of Ukraine*, 11, 18-31 [in Ukrainian].
2. Mishchenko, V. I., Krylova, V. V., Nikonova, M. V., Maliukov, V. P., & Kulikov, S. H. (2011). *Sanatsiinyi bank – «bridzh-bank» yak mekhanizm roboty z nezhyttiezdatnyu bankamy: monohrafiia* [Sanitation Bank - "bridzh-bank" as a mechanism of work with non-viable banks: monograph]. Kyiv: UBS NBU [in Ukrainian].

ФІНАНСИ. БАНКІВСЬКА СПРАВА

3. Nikiforov, P., & Shvets, N. (2009). Vyznachennia problemnykh bankiv v suchasni praktysii bankivskoho nahliadu [Identification of problem banks in the modern practice of banking supervision]. *Formuvannia rynkovoï ekonomiky v Ukraini - Formation of a market economy in Ukraine*, 19, 96–102 [in Ukrainian].
4. Lavrentev, A. A. (2009). Rekapitalizatsiya problemnykh bankov kak element anti-krizisnoy politiki [Recapitalization of problem banks as a part of anti-crisis policy]. *Kultura narodov Prichernomor'ya - Culture of the peoples of the Black Sea*, 159, 36-39 [in Russian].
5. Menshova, A. Yu. (2008). *Prychyny vynyknennia ta shliakhy zapobihannia bankrutstvu komertsiihnoho banku : monohrafiia* [The causes of rise and ways to prevent the bankruptcy of commercial banks: Monograph]. Kharkiv: KhDTUBA [in Ukrainian].
6. Platonova, Yu. Yu., & Zaychenko, S. E. (2011). Instrumenty upravleniya portfelem problemnykh kreditov v sovremennykh usloviyakh [Management tools of portfolio of problem loans in the present conditions]. *Finansy i kredit - Finance and Credit*, 4, 28-36 [in Russian].
7. Supreme Rada of Ukraine. (2012). Pro systemu harantuvannia vkladiv fizychnykh osob : Zakon Ukrainy vid 23.02.2012 r. # 4452-VI [On the System of Deposit Guarantee: Law of Ukraine of 23.02.2012 p. № 4452-VI]. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy - Official bulletin of Ukraine*, 22, 31 [in Ukrainian].
8. Supreme Rada of Ukraine. (2001). Pro banky i bankivsku diialnist : Zakon Ukrainy vid 07.12.2000 r. # 2121-III [On Banks and Banking: The Law of Ukraine of 07.12.2000 p. № 2121-III]. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy - Official bulletin of Ukraine*, 1(1), 1 [in Ukrainian].
9. Basel Committee on Banking Supervision. (2002). *Rukovodstvo dlya organov bankovskogo nadzora po rabote so slabymi bankami. Otchet Gruppy po rabote so slabymi bankami* [Supervisory Guidance on Dealing with Weak Banks. Report of the Working Group on work with weak banks]. Retrieved from <http://www.budgetrf.ru/Publications/Magazines/VestnikCBBR/2002/vestnikcbr09082002/vestnikcbr09082002010.htm> [in Russian].
10. National Bank of Ukraine. (2012). Pro zatverdzhennia Polozhennia pro zastosuvannia Natsionalnym bankom Ukrainy zakhodiv vplyvu za porushennia bankivskoho zakonodavstva : Postanova vid 17.08.2012 # 346 [On approval of the regulations about application by the National Bank of Ukraine measures for violation of banking laws: Decree of 17.08.2012 № 346]. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy - Official bulletin of Ukraine*, 72, 21 [in Ukrainian].
11. Deposit Guarantee Fund (2012). Pro zatverdzhennia Polozhennia pro vyvedennia neplatospromozhnoho banku z rynku: Rishennia vid 05.07.2012 r. # 2 [On approval of the regulations about the withdrawal of the insolvent bank from the market: Decision of 05.07.2012 № 2]. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy - Official bulletin of Ukraine*, 72, 134 [in Ukrainian].

Надійшла 28.04.2014 р.